

Verwondering als basis van de wetenschap

Mijn eerste jaar als bestuurslid Onderwijs, Scholing en Wetenschap (OS&W) is voorbij gevlogen. Retrospectief zelfonderzoek leert, dat wegwijs worden in het NVM-land met al haar uiteenlopende activiteiten grote mate van compassie en positieve energie vergt. Bovendien geldt net als bij het besturen van een helikopter: balanceren is het lastigste. Als je denkt dat je zicht hebt op de grote lijnen, gebeuren er onverwachte grote en kleine zaken.

Lopende en nieuwe activiteiten binnen de portefeuille worden doorkruist door hedendaagse actualiteiten. Zakelijke en persoonlijke gebeurtenissen wisselen zich af en beïnvloeden de voortgang van bepaalde processen. Echter, zoals helikopters niet vanzelf neerstorten als de motor zou uitvallen, zo waren Nienke Hennequin-Hoenderdos (beleidsmedewerker OS&W) en ik evenmin uit het veld te slaan. Waar Nienke nog met het hoofd in de wolken nadeinde van haar wittebroodsweken, moest ik na een forse val van de trap herstellen van een zwaar gekneusd hoofd. In voor- en tegenspoed hebben we het in afgelopen bestuursjaar toch vele bakens verzet.

Wetenswaardige kennis en vaardigheden brachten we onder de aandacht van collega's in de diverse vakgroepen, bij de leden in het werkveld, inclusief de studentleden. We profileerden ons in het buitenland, maar we waren ook zichtbaar in eigen land. Tijdens de congressen en via DCM werd de leden alle ruimte geboden voor kennisvermeerdering en kenniscirculatie. We bezochten de opleidingen mondzorgkunde om de studenten kennis te laten maken met de NVM; om de onderlinge contacten met de docenten te versterken en om het werkveld en de opleidingen nader tot elkaar te laten komen. We hopen dat dit alles leidt tot meer professioneel handelen en tot betere kwaliteit in de wereld van de mondzorg.

Ik blijf positief, houd moed en ga door op het pad dat me gewezen is door Elisabeth Bergsma, een bijzondere coach en vriendin die onlangs overleden is. Daarbij vertrouw ik op het gegeven dat de wonderen de wereld niet uit zijn. En gelukkig maar, want volgens Socrates is verwondering het begin van wijsheid. Of we nu vallen en opstaan; verlangen en missen; haten en lief hebben, laten we de keerzijden van dezelfde medaille met elkaar proberen te verbinden, want dat leidt meestal tot dieper begrip van wat zich werkelijk voordoet of afspeelt.

Hartelijke groet,
Yvonne Buunk-Werkhoven

Samenstelling bestuur per 19 november 2010

Jetteke Jordaan
Annelieke Papadaki-Kromkamp
Corrie Jongbloed-Zoet (voorzitter)
Nanette Zegelaar-Vertin
Yvonne Buunk-Werkhoven
Marjolijn Steegman-van Kappen